

for sige, at det har egentlig ikke været min Hensigt, det har kun været min Hensigt at følge Sundhedsstyrelsen, at udstede Forbud mod Salg af disse Modersprøjter; men naar Lovforslaget har den Ordlyd, det har, er Grunden den i og for sig naturlige, at jeg ikke er tilstrækkelig sagkyndig paa dette Omraade til at kunne overse, om der ikke Dagen efter et saadant Forbud dukker andre Apparater op, der maa siges at være ligesaa skadelige som Modersprøjten, men samtidig fremstilles som lige saa ufarlige som Modersprøjten. Derfor har jeg i dette Tilfælde ment, at det vilde være nødvendigt at give Forbudet en mere almindelig Karakter, altsaa at give Administrationen en videregaaende Bemyndigelse, idet jeg ikke kunde tænke mig, at den danske Rigsdag, saaledes som det ærede Medlem Hr. Johannes Lou var inde paa, i og for sig om nogen som helst Justitsminister vilde antage, at han paa dette Omraade vilde gaa videre, end de lægelige Autoriteter vilde kræve. Jeg har ikke forstaaet denne Fare, man her — jeg synes næsten overalt — ser lure, naar man overlader noget til Administrationen, hvorimod jeg omvendt synes, at det tidt er meget uheldigt at forsøge paa i Lovforslaget at udtømme Formaalene og intet overlade til Administrationen, idet man saa ender med maaske hvert Aar eller hvert andet Aar at skulle komme med Tilføjelser til eller Forandringer i vedkommende Lovbestemmelse.

Jeg maa derfor hævde, at som Forholdene ligger, vil det, hvis man virkelig vil naa det Formaal, som er tilsigtet, være rigtigst at give Justitsministeren den ønskede Bemyndigelse, hvilket naturligvis ikke betyder, at jeg ikke skal være villig til i Udvalg at diskutere, om det maatte være muligt at formulere Forslaget saaledes, at man ender i den Retning, det ærede Medlem Fru Elna Munch anbefalede. Jeg tror det blot ikke; jeg er bange for, at Dagen efter reklamerer man med nye Midler med samme Resultat, og saa skal vi til at lovgive igen om et Fjerdingaar eller om et halvt Aar. Det er Grunden og den eneste Grund til, at Lovforslaget er formuleret, som det er, det er ikke af nogen Lyst til at indføre administrativt Enevælde. Det afgørende for mig er nærmest Reklameringen, thi det farlige ved Brugen af Modersprøjten — jeg har et rigt Materiale til Udvalgets Afbenyttelse — er netop det, at der overalt reklamerer for disse livsfarlige Apparater, som om de var ganske uskadelige. Det er i Reklameringen, det farlige ligger, derved fristes en hel Del Kvinder, som i Virkeligheden absolut ikke vil begaa noget kriminelt, til at

bruge dette Apparat i den Tro, at det ikke skader dem, og saa er det meget farligt for Helbredet; ja, endogsaa for Livet.

Til det ærede Medlem Hr. Hækkerup vil jeg sige, at jeg finder ikke nogen Grund til i Anledning af dette Lovforslag at komme ind paa hele den principielle Diskussion om Fosterfordrivelsens Forsvarlighed eller Ikke-Forsvarlighed; herom har jeg under Straffelovforslagets Behandling udtalt mig meget udførligt, i øvrigt i Overensstemmelse med det samme Grundsynspunkt som Ordførerne for Straffelovforslaget og det ærede Medlem Hr. Andreasen i Dag. Jeg synes ikke, der er nogen Grund til i Anledning af dette Lovforslag at komme ind paa at gentage den Diskussion; jeg vil derfor nøjes med at sige til det ærede Medlem Hr. Hækkerup, som udtalte, at hvis Ordførerne her i Dag var Kvinder, som kendte Forholdene i de smaa Hjem med den store Børneflokk, vilde de ikke anbefale dette Lovforslag, at dette kan aldeles ikke passe. Jeg kender Forholdene gennem mange Aars daglige Administration og Samtaler med Kvinder ogsaa i de smaa Hjem, og jeg kender ogsaa det Syn paa disse Spørgsmaal; men jeg kender ingen Kvinde i de smaa Hjem, der, selv om de af de Grunde, det ærede Medlem nævnte, mente det nødvendigt at forsøge Fosterfordrivelse, vilde ønske at benytte et Middel som dette her, som de troede ufarligt, men som i Virkeligheden er livsfarligt. Det er det, det drejer sig om; og paa samme Standpunkt vil en hvilken som helst Kvinde, der staar her som Ordfører, stille sig.

Det ærede Medlem Hr. Hækkerup tvivlede om, at disse Modersprøjter overhovedet har gjort nogen Fortrød. Nu er det ikke let at give nærmere Oplysninger om disse Forhold fra en offentlig Talerstol; det er rimeligt, at jeg overleverer det Materiale, jeg i saa Henseende har, til Udvalget. Jeg skal nøjes med et Par Oplysninger uden at gaa i Detailler.

I det nævnte Materiale foreligger der blandt andet en Udtalelse til Sundhedsstyrelsen fra Universitetets retsmedicinske Institut, der siger: Som Svar paa Sundhedsstyrelsens Skrivelse, hvori anmodes om en Udtalelse angaaende Institutets Erfaringer med Hensyn til Brugen af Modersprøjter til Fremkaldelse af kriminal Abort — altsaa blot indenfor dette snævre Omraade —, skal jeg meddele følgende 7 Tilfælde, i hvilke en saadan Behandling har fundet Sted, deraf i de fire med dødelig Udgang. 27-aarig Kvinde, Abort i 25de Uge. Dødsarsag Chok efter Indførelse af Instrument i Livmoderen. 37-aarig Kvinde, Abort